

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

31.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 16-го Апрѣля — 1835 — Wilno. Wtorek. 16-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Апрѣля.

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Ордерскому Капитулу въ 29-й день минувшаго Марта, пожалованы Кавалерами ордена *Св. Анны*: Горный начальник Олонецкихъ заводовъ, Корпуса Горныхъ Инженеровъ Полковникъ *Армстронгъ*, второй степени; а Надзиратель желѣзныхъ рудниковъ тѣхъ же заводовъ Горный Инженеръ-Капитанъ *Бутеневъ* 1-й, третьей степени, въ награду отлично усердной и ревностной ихъ службы Начальствомъ засвидѣтельствованной. (Р. И.)

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о составленныхъ Медицинскимъ Совѣтомъ правилахъ относительно къ тѣмъ, кои въ припадкахъ сумасшествія учинили смертоубійство или посягнули на жизнь другаго или собственную, и сообразивъ предположенія сѣи съ существующими общими правилами о порядкѣ удостовѣренія въ сумасшествіи и въ выздоровленіи отъ онаго, — *положилъ*: въ разрѣшеніе представляющихся по настоящему дѣлу вопросовъ, постановить слѣдующее:

1) Учинившихъ смертоубійство или посягнувшихъ на жизнь другаго или свою собственную въ припадкахъ сумасшествія, свидѣтельствовать и испытывать въ Врачебныхъ Управахъ, на основаніи правилъ, Медицинскимъ Совѣтомъ составленныхъ, съ соблюденіемъ при томъ порядка, установленнаго въ 224 ст. Свода Законовъ Гражданскихъ, томъ X.

2) Преступниковъ сихъ, если по таковому свидѣтельству они будутъ признаны дѣйствительно сумасшедшими, отсылать для содержанія и леченія въ домъ ума лишенныхъ съ тѣмъ, чтобы они ни въ какомъ случаѣ не были изъ того дома исключаемы и водворяемы въ общества, безъ разрѣшенія высшаго Начальства.

3) Но если время покажетъ, что сумасшествіе совершенно прошло, и у выздоровѣвшихъ отъ онаго, въ теченіе двухъ лѣтъ сряду, не будетъ замѣчено никакихъ сего рода припадковъ, тогда, по точномъ удостовѣреніи о состояніи ихъ здоровья, въ освобожденіи ихъ лично изъ дома ума лишенныхъ, а имѣнія ихъ, буде таковое есть, изъ опеки, поступать на основаніи Высочайше утвержденнаго 30-го Октября 1834 года Мнѣнія Государственнаго Совѣта. Сими замѣняется опредѣленный въ статьѣ 137 Свода Законовъ Уголовныхъ, томъ XV, пяти-лѣтній срокъ для испытанія учинившихъ въ припадкахъ сумасшествія смертоубійство и потомъ совершенно выздоровѣвшихъ.

4) Отъ Правительствующаго Сената, въ коемъ по законамъ дѣла сего рода окончательно сосредоточиваются, зависить и сократить для выздоровѣвшихъ отъ сумасшествія двухлѣтній наблюдательный срокъ, или по особымъ уваженіямъ, отдать бывшаго сумасшедшимъ, его родственникамъ на поручительство, обязавъ ихъ наблюдать за нимъ прилежно, и, въ случаѣ малѣйшихъ признаковъ возврата сумасшествія, брать надлежащія мѣры, или препровождать его обратнo въ домъ ума лишенныхъ.

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 5 Kwietnia.

Przez NAWYŻSZY ukaz do Kapituły Orderów, pod dniem 29 zeszłego Marca, mianowani Kawalerami orderu *Sw. Anny*: Naczelnik Górnictwa Kopalni Ołoneckich, Półkownik Korpusu Inżynierów *Armstrong*, drugiego stopnia; a Nadzorca żelaznych kopalni tamże, Kapitan Inżynierów Górniczych *Buteniew* iszy, trzeciego stopnia, w nagrodę gorliwości odznaczający się służby, przez Zwierzchność zaświadczoney. (R. I.)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o ułożonych przez Radę Medyczną prawidłach, względem tych, którzy w paroxyzmach pomieszczenia rozumu popełnili zabójstwo, albo się targnęli na życie innego lub własne, i, porównawszy wnioski te z istnjącemi powszechnemi prawidłami o sposobie zapewnienia się o pomieszczeniu rozumu i wyzdrowieniu z niego, — *zamierzyła*: na rozwiązanie wynikających w tej rzeczy zapytań, postanowić, co następuje:

1) Tych, którzy popełnili zabójstwo, lub się targnęli na życie drugiego lub własne w paroxyzmach pomieszczenia, poświadczając i czyniąc doświadczenie w Urzędach Medycznych, na ośnowie prawideł, ułożonych przez Radę Medyczną, z zachowaniem przy tém porządku, ustanowionego w 224 art. Połączenia Praw Cywilnych, tom X.

2) Tych przestępców, jeśli po takowém poświadczeniu będą uznanemi rzeczywiście za fixatów, odsyłać dla utrzymywania i leczenia do domu waryatów z tém, ażeby oni w żadném zdarzeniu nie byli z tego domu wyłączani i przypuszczani do towarzystwa, bez dozwolenia Wyższej Zwierzchności.

3) Lecząc, gdy czas okaże, iż pomieszczenie zupełnie przeminęło, i na wyzdrowiałych z niego w przeciągu dwóch lat, nie postrzeże się żadnych tego rodzaju paroxyzmów, w ten czas, po należytem zapewnieniu się o stanie ich zdrowia, w osobistém ich uwolnieniu z domu waryatów, a ich majątku, jeśli by się jaki znajdował z opieki, postępować na ośnowie NAWYŻEJ utwierdzoney 30 Października 1834 roku opinii Rady Państwa. Tém się zamienia postanowiony w artykule 137 Połączenia Praw Kryminalnych, tomu XVgo, termin pięcioletni dla doświadczenia tych, którzy popełnili w paroxyzmach pomieszczenia zabójstwo, a potem zupełnie wyzdrowieli.

4) Od Rządzącego Senatu, w którym podług praw, sprawy tego rodzaju ostatecznie się zbierają, zależy skrócić dla wyzdrowiałych z pomieszczenia, dwóletni obserwacyjny termin, lub podług szczególnych uwag, oddać byłego waryata, jego krewnym na porękę, obowiązując ich pilnie go postrzegać, i, w razie najmniejszych znaków powrotu fixacyi, przedsiębrać należyte środki, lub odesłać go znowu do domu waryatów.

5) Съ лунатиками или сонноходящими, если они во время припадковъ своихъ учинять смертоубійство или посягнуть на жизнь другого или собственную, поступать какъ съ сумасшедшими, на основаніи настоящихъ правилъ.

6) Такимъ же образомъ поступать и съ учинившими смертоубійство или посягнувшими на жизнь другого или свою собственную въ припадкахъ болѣзней, сопровождаемыхъ умоизступленіемъ, и потому сходствующихъ съ сумасшествіемъ; но въ случаѣ совершеннаго ихъ выздоровленія, оставлять ихъ въ домъ ума лишенныхъ, для испытанія, не два года, но только шесть недѣль, и если въ сіе время не будетъ замѣчено никакихъ признаковъ болѣзни, тогда испрашивать установленнымъ порядкомъ разрѣшенія на освобожденіе ихъ изъ дома ума лишенныхъ.

И 7) Предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ снабдить Врачебныя Управы составленными Медицинскимъ Совѣтомъ правилами касательно свойства болѣзней разнаго рода, сходствующихъ съ настоящимъ сумасшествіемъ, различія притворнаго сумасшествия отъ истиннаго, свидѣтельствующаго и испытанія какъ сумасшедшихъ и лунатиковъ, такъ и одержимыхъ болѣзнями, съ сумасшествіемъ сходными, въ тѣхъ случаяхъ, когда они въ припадкахъ своихъ учинили смертоубійство или посягнули на жизнь другого или собственную.

— Въ Именномъ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату въ 1 день сего Марта, изображено: „Находя справедливымъ, чтобы Татары Астраханской Губерніи, какъ обитающіе въ городахъ занимающихся мѣщанскимъ промысломъ, такъ и сельскіе обыватели, надѣленные достаточнымъ количествомъ казенной земли, участвовали въ платежѣ Государственныхъ податей и въ отправленіи другихъ повинностей, подобно прочимъ Россійскимъ подданнымъ, пользующимся одинаковыми съ ними выгодами, Мы признали за благо утвердить мнѣніе по сему предмету Министра Финансовъ, Государственнымъ Совѣтомъ одобренное, и въ слѣдствіе того Повѣляемъ: 1) Татаръ, обывателей города Астрахани, извѣстныхъ подъ названіемъ Бухарскихъ, Гиланскихъ и Агрыжанскихъ, независимо отъ лежащей на нихъ обязанности по отправленію земскихъ и городскихъ повинностей, обложить, сверхъ того, особымъ сборомъ въ казну, впредъ до уравниенія съ коренными Россійскими подданными, по пяти рублей съ души и ввести ихъ при томъ въ отправленіе рекрутской повинности натурою, предоставивъ имъ право мелочнаго торга на одинаковомъ основаніи съ мѣщанами. 2) Татаръ, сельскихъ обывателей Астраханской Губерніи, извѣстныхъ подъ названіемъ Юрговскихъ, Емешныхъ и Кундровскихъ, за пользованіе отведенною имъ землею, равнымъ образомъ подвергнуть какъ земскимъ повинностямъ, такъ и помянутому сбору по пяти рублей съ души, а въ замѣну натуральной рекрутской повинности, платежу по тысячѣ рублей за рекрута, предоставивъ впрочемъ на волю отбывать повинность сію и натурою, сообразно § 9 Рекрутскаго Устава. 3) Взиманіе вновь устанавливаемыхъ сборовъ, сверхъ подлежащаго на земскія повинности, начать съ 1-го Января 1836 года. 4) Означеннымъ Татарамъ дозволить производство и настоящаго купеческаго торга, но не иначе, какъ съ взятіемъ, по роду торговаго промысла, надлежащихъ купеческихъ или крестьянскихъ свидѣтельствъ, на общемъ основаніи. Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать по сему надлежащее распоряженіе.“

— Г. Канцлеръ Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ сообщилъ Г. Министру Юстиціи, что Высочайше утвержденными въ 30 день Марта 1829 года дополнительными постановленіями къ Статуту знака отличія безпорочной службы, между прочимъ дозволено присылать въ Капитулу Орденовъ формулярные списки о чиновникахъ, представляемыхъ къ награжденію симъ знакомъ въ продолженіи всего года, ограничиваясь, въ каждомъ году разсмотрѣніемъ тѣхъ только изъ нихъ, кои поступаютъ по 1-е Марта. Сообразно сему, всѣ поступающіе въ Капитулу по 1-е Марта списки, для награжденія знакомъ отличія, принимаются къ разсмотрѣнію въ каждомъ году; списки же, присылаемые для перемѣны знаковъ на высшее достоинство, по несуществованію на пріемъ къ разсмотрѣнію ихъ срока, согласно предложенію бывшаго Канцлера Орденовъ Князя Куракина отъ 22-го Мая 1829 года, принимаются къ разсмотрѣнію по день открытія засѣданія Думы сего знака, всѣ безъ изыятія. Разсмотрѣніе формулярныхъ списковъ для перемѣны знаковъ отличія на высшія достоинства, поступившіе въ первые года дѣйствія Экспедиціи сего знака, по малому числу оныхъ, не представляло особеннаго затрудненія, но въ послѣдствіи, при постепенномъ умно-

5) Z lunatykami czyli we śnie chodzącemi, jeśli oni w czasie swych paroxyzmów popełnią zabójstwo, lub się targną na życie drugiego lub własne, postępować jak z fixatami, na ośnowie terażniejszych prawideł.

6) Takimże sposobem postępować i z temi, którzy popełnili zabójstwo, lub którzy się targnęli na życie drugiego lub własne w paroxyzmach chorób, którym towarzyszy fixacya, a zatém podobnych do fixacyi, lecz w razie zupełnego ich wyzdrowienia, zostawiać ich w domu waryatów, dla doświadczenia, nie na dwa lata, lecz tylko na sześć tygodni, i jeśli przez ten czas nie postrzeże się żadnych znaków choroby, wtenczas ustanowionym porządkiem prosić dozwolenia, na ośwobodzenie ich z domu waryatów.

I 7) Zostawić Ministrowi Spraw Wewnętrznych udzielenie Urzędowi Medycznemu ułożonych przez Radę Medyczną prawideł względem natury różnych chorób, podobnych do fixacyi, rozróżnienia zmyślonej fixacyi od prawdziwej, opatrzenia i doświadczenia jak waryatów, tak i dotkniętych chorobami, podobnemi do fixacyi, w tych zdarzeniach, gdy w swych paroxyzmach popełnili zabójstwo, lub targnęli się na życie drugiego lub własne.

— W Imiennym Najwyższym ukazie, danym Rządzącemu Senatowi dnia 1 Marca wyrażono: „Uznając za słuszną, ażeby Tatarowie Gubernii Astrachańskiej, jak mieszkający w miastach i trudniący się mieszczańskim przemysłem, tak i wiejscy obywatele, mający daną dostateczną ilość ziemi skarbowej, należeli do opłaty skarbowych podatków i odbywania innych powinności, tak jak i inni Rosyjscy poddani, używający jednostaynych z niemi wygod, Uznaliśmy za dobrą potwierdzić w tym przedmiocie zdanie Ministra Skarbu, przyjęte przez Radę Państwa, i na skutek tego Rozkazujemy: 1) Tatarów, obywateli miasta Astrachania, znanych pod imieniem Bucharских, Gilańskich i Agryzańskich, niezależnie od włożonego na nich obowiązku, odbywania mieyskich i ziemskich powinności, obowiązując oprócz tego do osobnego poboru do Skarbu odtąd do zrównania z pierwotnymi Rosyjskimi poddanymi, po pięć rubli z duszy, i wprowadzić ich przy tém do odbywania rekrutskiej powinności w naturze, zostawiwszy im prawo drobnego handlu na jedneyże ośnowie z mieszczańcami. 2) Tatarów, wiejskich obywateli, znanych pod nazwaniem Jurtowskich, Emesznych i Kundrowskich, za używanie wydzieloney dla nich ziemi, równymże porządkiem, obowiązując do płacenia ziemskich powinności, tak i pomienionego poboru po pięć rubli z duszy, a w zamian naturalnej rekrutkiej powinności, opłacie po tysiąc rubli za rekruta, zostawiwszy zresztą do woli odbywanie tej powinności i w naturze, podług § 9 Ustawy Rekrutskiej. 3) Pobieranie nowo ustanawiających się poborów, oprócz przypadającego na ziemskie powinności, zacząć od 1go Stycznia 1836 roku. 4) Dozwolić pomienionym Tatarom trudnić się i rzeczywistym handlem kupieckim, lecz nie inaczej, jak za wzięciem, podług rodzaju przemysłu handlowego, należitych kupieckich lub włościańskich świadectw, na powszechney ośnowie. Rządzący Senat nie zaniecha w tém uczynić należytego rozporządzenia.“

— P. Kanclerz Rosyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów komunikował P. Ministrowi Sprawiedliwości, iż przez Najwyżey utwierdzone dnia 30 Marca 1829 roku dodatkowe postanowienia do Statutu znaku dystynkcji nieskazitelnej służby, między innemi dozwolono przysyłać do Kapituły orderów formularne opisy o Urzędnikach, podawanych do nagrody tym znakiem, w ciągu całego roku, ograniczając się w każdym roku rozpatrzeniem tylko tych z nich, które weydu do 1 Marca. Podług tego, wszystkie wchodzące do Kapituły przed 1 Marca, opisy dla nagrodzenia znakiem dystynkcji, przysyłają się do rozpatrzenia w każdym roku; opisy zaś, przysyłane dla odmiany znaków na znaki wyższej dostojności, za nieistnieniem na przyjęcie do ich rozpatrzenia terminu, zgodnie z przełożeniem byłego Kanclerza orderów Xiecia Kurakina, pod dniem 22 Maja 1829 roku, przysyłają się do rozpatrzenia do dnia odkrycia posiedzenia Rady tego znaku, wszystkie bez wyjątku. Rozpatrzenie opisów formularnych, dla odmiany znaków dystynkcji na wyższą dostojność, weszło w pierwszych latach działań Ekspedycyi tego znaku, dla małej liczby nie czyniło osobnego zatrudnienia, lecz w następstwie przy stopniowem pomnożeniu się corocznie tych znaków, Ekspedycya znaku dystynkcji nieskazitelnej służby, dla późnego tych opisów nadesłania, przy

женіи ежегодно таковыхъ списковъ, Экспедиція знака отличія безпорочной службы, по позднему таковыхъ списковъ доставленію, при всѣхъ усиліяхъ и непомѣрныхъ трудахъ, едва можетъ оканчивать разсмотрѣніе оныхъ ко времени открытія Думы, повѣрка же ихъ въ Контроль Капитула производится не рѣдко уже во время самыхъ засѣданій Думы и бываетъ иногда поводомъ къ измѣненію порядка засѣданій оной. Принявъ во уваженіе, что, по постепенному году отъ году умноженію списковъ, поступающихъ въ Капитулу Орденовъ для перемѣны знаковъ на высшее достоинство, въ разсмотрѣніи оныхъ безъ ограниченія къ сему сроку, встрѣчается большее затрудненіе и даже невозможность, онъ Г. Канцлеръ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ объ ограниченіи пріема къ разсмотрѣнію таковыхъ списковъ общимъ срокомъ, постановленіями 30-го Марта 1829 года назначеннымъ, т. е. по 1 Марта каждаго; всѣ же прочіе, послѣ сего поступившіе, оставлять до другаго года, и о томъ сообщить нынѣ же повсемѣстно. Его Императорское Величество, по положенію Комитета Гг. Министровъ, 5 минувшаго Февраля утвердивъ таковое представленіе, Высочайше повелѣть соизволилъ, чтобы предполагаемый новый распорядокъ, по краткости времени, остающагося до наступленія срока, на внесеніе формуляровъ для перемѣны знака отличія безпорочной службы нынѣ устанавливаемого, принять былъ къ руководству и надлежащему исполненію не прежде, какъ съ будущаго 1836 года. (Снб. В.)

Москва, 12-го Марта.

Еще въ Апрѣль прошло 1834 года, Московскій Градскій Глава, Почетный Гражданинъ Иванъ Алексѣевичъ Колесовъ, зная пламенную върноподаданческую преданность Московскаго купечества къ Великому Государю Императору и Державному Августѣйшему Его Дому, пригласилъ въ домъ Градскаго Общества уполномоченныхъ повѣренныхъ, составляющихъ голосъ всего Московскаго купечества, и предложилъ: не разсудитъ ли Общество, приближающійся день совершеннѣйшаго дарованнаго отъ Бога Русскому народу Наслѣдника Всероссійскаго Престола, Государя Цесаревича и Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА, какъ важно для всего Царства Русскаго событіе, ознаменовать устроеніемъ, на иждивеніи Общества, училища для 50-ти бѣдныхъ мѣщанскихъ дѣтей, преимущественно сиротъ мужскаго пола? Общество, выслушавъ предложеніе Градскаго Главы, и принявъ оное съ благодарностію и полною готовностію къ исполненію, немедленно составило приговоръ, въ коемъ изъяснивъ чувствованія глубочайшей преданности къ Особѣ Его Императорскаго Величества, и къ Державному Наслѣднику Императорскаго Всероссійскаго Престола, назначило: устроить, при домѣ, купленномъ у Г-жи Полтавской, училище для 50-ти сиротъ мужскаго пола изъ купческаго и мѣщанскаго сословія, и для содержанія сего заведенія опредѣлило: отпускать ежегодно изъ общественныхъ доходовъ ассигнаціями по 6,000 руб. Для усиленія же способовъ къ распространенію училища и пріобрѣтенія возможности умножить число учащихся, открыть добровольную подписку.

Всѣ сии предположенія, по просьбѣ Общества, Г. Московскій Военный Генералъ - Губернаторъ, Князь Дмитрій Владиміровичъ Голицынъ повергалъ на благоусмотрѣніе Государя Императора и Всемилостивѣйшій Монархъ соизволилъ на ихъ исполненіе.

Въ слѣдствіе сего, опредѣленную сумму назначено ежегодно отпускать изъ общественныхъ доходовъ; при домѣ Градскаго Общества открыта добровольная подписка, и составленъ проектъ устраиваемаго Обществомъ училища, который и удостоенъ утвержденія Высшаго Начальства.

Но такъ какъ Купеческое Общество, изъявившее ревностное желаніе устроить училище, желало управленіе онымъ ввѣрить особому Совѣту, подъ предѣлительствомъ Градскаго Главы, то оно съ разрѣшенія Начальства и избрало попечителей изъ Московскаго купечества: Почетнаго Гражданина, Ивана Андреевича Корзинкина, Степана Григорьевича Шапошникова и Осипа Леонтьевича Свѣшникова.

Совѣтъ попечителей училища немедленно приступилъ къ занятіямъ, и объ открытіи засѣданій своихъ объявилъ чрезъ публичныя вѣдомости, приглашая желающихъ помѣстить въ оное дѣтей и сиротъ. Согласно сему приглашенію, поступили прошенія о принятіи 158 мальчиковъ. Но какъ, изъ сего числа, по болѣзнямъ и другимъ причинамъ, не всѣ могли быть приняты, то Совѣтъ училища, по надлежащемъ обсужденіи, предположилъ: допустить

всѣхъ учащихся и неизмѣрныхъ работахъ, заедва можетъ окончить ихъ разсмотрѣніе до часу открытія Rady, sprawdzanie zaś ich w Kontrolli Kapituły często się odbywa już w czasie samych posiedzeń Rady i bywa niekiedy powodem do zmiany porządku jej posiedzeń. Rozważywszy, iż dla stopniowego corok powiększania się opisów wchodzących do Kapituły orderów dla odmiany znaków na wyższe dostojęstwo, w ich rozpatrzeniu, bez ograniczenia do tego terminu, napotyka się wielka trudność i nawet niemożność, P. Kanclerz wchodził z przedstawieniem do Komitetu PP. Ministrów, o ograniczeniu przyjmowania do rozpatrzenia tych opisów ogólnym terminem, przez postanowienia 30 Marca 1829 roku naznaczonym, t. j. po dzień 1 każdego Marca; wszystkie zaś inne po tym terminie weszłe, zostawiać do roku następnego, i o tym teraz uwiadomić po wszystkich miejscach. Jego Cesarska Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 5 przeszłego Lutego potwierdziwszy to przedstawienie, Naryżbъ rozkazać raczył, ażeby podawane nowe rozporządzenie, dla krótkości czasu, zostającego do nadejścia terminu, na wniesienie formularzów dla odmiany znaku dystynkcyi nieskazitelney służby teraz ustanawiającego się, przyjęte było ku przewodnictwowi i należytemu wypełnieniu nie pierwej, jak od następującego 1836 roku. (G.S.P.)

Москва, 12 Марца.

Jeszcze w miesiącu Kwietniu zeszłego 1834 roku, Moskiewski Głowa Miasta, Honorowy Hraźdanin Jan Alexiejewicz Kolesow, znając żarliwie wiernych podanych kupców Moskiewskich poświęcenie się ku Jego Cesarskiej Mości i Najjaśniejszemu Jego Domowi, zaprosił do domu Mieyskiego Zgromadzenia Pełnomocników, stanowiących głos wszystkich kupców Moskiewskich, i przełożył: azali nie zgodzi się Zgromadzenie, zbliżający się dzień dójścia pełnoletności darowanego od Boga Ruskiemu Narodowi Następcy Tronu Rossyjskiego, PANA CESARZEWICZA i WIELKIEGO XIĄŻĘCIA ALEXANDRA NIKOLAJEWICZA, jako wielki dla całego Cesarstwa Rossyjskiego wypadek, oznaczyć przez założenie na koscie Zgromadzenia szkoły na 50 ubogich dzieci mieskich obywateli, osobliwie sierot pći męskiej? Zgromadzenie, po wysłuchaniu przełożenia Głowy Mieyskiego i przyjąwszy je z wdzięcznością i zupełną gotowością wypełnienia, niezwłocznie zapisało postanowienie, w którym, wyraziwszy uczucia najsłodsze uszanowania ku Osobie Jego CESARSKIEJ Mości i Następcy CESARSKIEGO Rossyjskiego Tronu, zamierzyło wybudować przy domie, kupionym od Pani Półtarackiej, szkołę na 50 sierot pći męskiej z Kupieckiego i Mieszczańskiego stanu, i na utrzymanie tego zakładu postanowiło: corocznie wydawać z dochodów Zgromadzenia po 6,000 rubli assygnacyjnych. Dla pomnożenia zaś środków do powiększenia szkoły i łatwiejszego pomnożenia liczby uczniów, otworzyć dobrowolne zapisy.

Wszystkie te pochwały, na prośbę Zgromadzenia, P. Moskiewski Wojenny Jenerał - Gubernator, Xiąże Dymitr Włodzimierzowicz Golicyн, podawał do łaskawey uwagi CESARZOWI Jego Mości i Najłaskawszy MONARCHA zezwolił na ich wypełnienie.

Na skutek tego, wyznaczoną summę, postanowiono wypłacać corocznie z dochodów Zgromadzenia; przy Domie Zgromadzenia Mieyskiego odkryta została dobrowolna subskrypcya i ułożony projekt zakładający się przez Zgromadzenie szkoły; jakowy projekt został potwierdzony przez Wyższą Zwierzchność.

Ponieważ Zgromadzenie Kupieckie, które oświadczyło chęć na założenie szkoły, żądało poruczyć zarząd tej szkoły osobney Radzie, pod Prezydencyą Głowy Mieyskiego, przeto z dozwolenia Zwierzchności, wybrało Kuratorów z pomiędzy Kupców Moskiewskich: honorowego obywatela Jana Andrzejewicza Korzinkina, Stefana Grzegorzewicza Szaposznikowa, i Józefa Leontiewicza Swieszniakowa.

Rada Kuratorów szkoły niezwłocznie przystąpiła do zatrudnień i otwarcie swych posiedzeń obwieszcza przez gazety, wzywając chcących w niey umieścić dzieci i sierot. Na skutek tego wezwania, weszły prośby o przyjęcie 158 chłopców. Lecz gdy z tej liczby, dla chorób i innych przyczyn, nie wszyscy mogli być przyjętemi, zatem Rada szkoły, po należytem roztrząśnieniu, zamierzyła: dopuścić 116 chłopców do ciągnięcia losów, na przyjęcie lub nie przyjęcie dla

116 мальчиковъ къ избранію жребія на принятіе или непринятіе для воспитанія и образованія въ училищѣ.

Для сего назначенъ былъ день 10-го Марта. Сироты, вмѣстѣ съ родителями и родственниками своими прибыли къ балотировкѣ, и изъ числа 116 мальчиковъ, допущенныхъ къ оной, 50 приняты въ училище по жребію, а 25 человекъ поступили пансіонерами разныхъ благотворительныхъ особъ, присутствовавшихъ при балотировкѣ. (Снб. В.)

Кишиневъ, 7-го Марта.

6-го Марта, мы были свидѣтелями рѣдкаго явленія въ природѣ. Въ два часа по полудни, на Юго-Западной сторонѣ образовалась изъ легкихъ облаковъ густая туча. Съ приближеніемъ оной раздавался слабый громъ, и мы едва вѣрили себѣ, что дѣйствительно слышимъ его въ такое раннее время года. Въ три часа съ половиною пошелъ теплый, проливной дождь, и послѣдовали два сильные грозовые удара, съ молніею, какіе случаются обыкновенно послѣ жаровъ, въ лѣтнюю пору. Въ то же самое время, въ селеніи Сыръцѣ, отстоящемъ на 20 верстъ отъ Кишинева, шелъ, около часа, крупный градъ съ дождемъ, и покрылъ землю. Событію этому въ особенности удивляются простолюдины, а старожилы Кишиневскіе утверждаютъ, по преданію предковъ, что подобное явленіе было въ началѣ Марта, за 124 года, въ то время, когда Карлъ XII находился подъ Бендерами, въ Варницѣ. (Снб. В.)

Варшава, 22-го Марта.

Генераль-Адъютантъ, Князь Горчаковъ, Начальникъ Главнаго Штаба Дѣйствующей Арміи, возвратился изъ Варшавы. (Г. С.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 4-го Апрѣля.

Покойный Эрцгерцогъ *Антонъ* всѣ свои богатые доходы всегда издерживалъ на бѣдныхъ и потому смерть его повергла жителей столицы, а особливо любимаго имъ Бадена, въ величайшую скорбь. Блаженной памяти Императоръ *Францъ* говорилъ о немъ: „Братъ мой *Антонъ* служилъ вѣрнымъ зеркаломъ добрыхъ моихъ Австрійцевъ. Думаю, что Эрцгерцогъ *Максимиліанъ-Эстскій*, который, какъ извѣстно, есть Членъ Мальтійскаго ордена, получить достоинство Великаго и Нѣмецкаго Магистра.

7-го Апрѣля.

Австрійскій Наблюдатель увѣдомляетъ: „Его Величество Король Французовъ при отправленіи Посланника своего при Императорско-Австрійскомъ Дворѣ, Графа *Ст. Олера*, бывшаго въ Парижѣ въ отпускъ, въ слѣдствіе полученнаго извѣстія о кончинѣ Его Величества Императора *Франца I-го*, поручить ему изволить изъявить знаки душевнаго прискорбія своего о таковой горестной утратѣ, равно какъ и поздравить со вступленіемъ на Престолъ Его Величества нынѣ царствующаго Императора и Короля *Фердинанда I-го*, каковое порученіе Посланникъ исполнилъ во время данной ему Императоромъ аудіенціи.

— Его Императорское Величество Высочайше изволилъ пожаловать Принцу *Вильгельму* Прусскому, Орденъ *Св. Стефана Вольшаго Креста*, знаки коего въ бытность его въ Вѣнѣ, вручены ему самимъ Императоромъ.

— Его Императорское Величество повелѣть изволилъ заступить упраздненное мѣсто Бургомистра города Вѣны, Начальнику Отдѣленія Магистрата по части важныхъ полицейскихъ преступленій, Императ.-Кор. Совѣтнику и Совѣтнику Магистрата *Антону Лебу*, съ званіемъ Импер. Кор. Совѣтника Правленія.

— Въ воскресенье 5-го сего мѣсяца при наступленіи ночи перенесено тѣло Его Императорскаго Высочества Эрц-Герцога *Антонъ Виктора*, Гросмейстера Нѣмецкаго Ордена Австрійской Имперіи, въ Придворную приходскую церковь, гдѣ 6-го сего мѣсяца утромъ оно было выставлено. Засимъ въ 2 часа по полудни сердце въ Божѣ почившаго приличнымъ образомъ положено въ Лоретскомъ приделѣ Августинской Придворной церкви, а въ слѣдъ засимъ и внутренности поставлены въ пещеру Св. Стефана. Наконецъ въ 6 часовъ вечера началось погребальное шествіе при многочисленномъ стеченіи народа. Тѣло перенесено изъ Придворной приходской Церкви въ Капуцинскую, у Новаго Рынка, гдѣ въ присутствіи Его Императорскаго Величества и прочихъ Членовъ Августѣйшей Фамиліи и Придворнаго Штаба, по совершеніи Панихиды, поставлено въ склепъ. Придворный трауръ, начиная со вчерашняго дня, какъ дни погребенія, будетъ продолжаться шесть недѣль, въ одно время съ трауромъ по покойномъ Императорѣ *Францѣ*.

edukowania i kształcenia w szkole.

Na to przeznaczony był dzień 10 Marca. Sieroty razem z rodzicami i krewnymi swemi przybyli na głosowanie, i z liczby 116 chłopców, dopuszczonych do tego, 50 losem wyciągniętych przyjęto do szkoły, a 25 zostali pensjonarzami różnych dobroczynnych osób obecnych przy głosowaniu. (G. S. P.)

Kiszeniew, 7 marca.

D. 6 marca, byliśmy świadkami rzadkiego zjawiska w przyrodzeniu. O godzinie 2rey zpołudnia, w stronie Południowo-Zachodniej, utworzyła się z lekkich obłoków gęsta chmura. Za jej przybliżeniem się nastąpił grzmot mały, i ledwieśmy sami sobie wierzyli, że istotnie grzmot słyszymy, w tak rauney porze roku. O pół do trzeciej zaczął padać ciepły deszcz ulewny, i nastąpiły dwa mocne uderzenia piorunu, z błyskawicą, jak zwyczajnie zdarza się latem po wielkich upałach. W tymże czasie, we wsi *Syrca*, 20 wiorst oddaloney od Kiszeniewa, około godziny, padał grad buyny z deszczem i przykrył ziemię. Zdarzeniu temu nabyardziej dziwi się lud prosty, a najstarsi mieszkańcy Kiszeniewa utrzymują, że, podług podania przodków, podobne zjawisko było na początku marca, przed 124 laty, w ten czas, kiedy Karol XII był pod Benderem w Warnicy. (G. S. P.)

Warszawa, 10 Kwietnia.

JO. Jenerał-Adjutant *Xiąże Gorczakow*, Szef Sztabu Głównego czynney Armii, wrócił do Warszawy. (G. C.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 4 Kwietnia.

Zmarły Arcy-Xiąże *Antoni*, wszystkie swe znaczne dochody zawsze obracał na ubogich, i dla tego śmierć jego pogrążyła mieszkańców stolicy, a osobliwie ulubionego przezeń *Baden*, w największym smutku. Zeszły Cesarz *Franciszek* mawiał o nim: „Brat mój *Antoni* jest wiernym zwierciadłem dobrych moich Austryaków.“ Tak rozumieją, iż Xiąże *Maxymilian d'Este*, który, jak wiadomo, jest Członkiem Zakonu Maltańskiego, otrzyma dostojenstwo Wielkiego i Niemieckiego Mistra.

Dnia 7.

Dostrzegacz Austriacki donosi: „Najjaśniejszy Król Francuzów, przy wysyłaniu Posła swego przy Cesarzsko-Austriackim Dworze, *Hrabiego St. Aulaire*, w Paryżu na urlopie bawiącego, skutkiem otrzymaney wiadomości o zgonie Najjaśniejszego Cesarza *Franciszka Igo*, raczył mu poruczyć, oświadczyć żal swój głęboki po tak żałośney stracie, również powinowac wstąpienia na tron Jego Cesarzkiej Mości, teraz Panującemu Cesarzowi i Królowi *Ferdynandowi Imu*, które to polecenie dopełnił Poseł na udzieloney mu przez Cesarza audyencji.

— Jego Cesarzka Mość, Xięciu *Wilhelmowi* Pruskiemu, raczył dać order *S. Stefana Wielkiego Krzyża*, którego znaki podczas bytności jego w Wiedniu wręczone mu zostały przez samegoż Cesarza.

— Jego Cesarzka Mość rozkazać raczył zająć wakujące miejsce Burmistrza miasta Wiednia, Naczelnikowi oddziału Magistratu saskiego ważnych policyjnych przestępstw, Ces. Król. Radcy i Radcy Magistratu *Antoniemu Lebu*, z nazwanіем Cesarzko - Królewskiego Radcy Rządowego.

— W niedzielę dnia 5 t. m. z nastaniem nocy, przeniesiono ciało Jego Cesarzkiej Wysokości Arcy-Xięcia *Antoniego Wiktora*, Wielkiego Mistra Zakonu Teutońskiego Imperyum Austriackiego, do Nadwornego Kościoła Parafialnego, gdzie d. 6 t. m. zrana zostało wystawione. O godzinie 2rey z południa serce w Bogu spoczywającego przyzwoitym sposobem złożone zostało w kaplicy Loretańskiej Kościoła Nadwornego XX. Augustyanów, a następnie i wnętrznosci postawione w pieczarach S. Stefana. Nakoniec o godzinie 6 wieczorem rozpoczęła się pogrzebowa processya, na którą zgromadził się lud mnogi. Ciało przeniesiono z Kościoła Nadwornego Parafialnego do Kapucynów, na Nowym-Rynku, gdzie w obecności Najjaśniejszego Cesarza i dalszych Członków Najjaśniejszey Familii i Dworu, po odprawieniu modłów, postawiono w sklepach. Żałoba u Dworu, zaczynając od dnia wczorajszego, jako dnia pogrzebu, będzie trwała przez sześć tygodni, jednocześnie z żałobą po zmarłym Cesarzu *Franciszku*.

— Сенатъ Вольнаго города и Области Кракова наименовалъ Г. Фридриха Людвига *Вестенгольца* своимъ Повѣреннымъ въ дѣлахъ при здѣшнемъ Дворѣ, который 31-го Марта уже вручилъ по сему случаю вѣрющую грамоту Придворному Государственному Канцлеру, Князю *Меттерниху*. (A.P.S.Z.)

ВЕНГРІЯ.

Пешт, 22-го Марта.

Надѣются, что Императоръ *Фердинандъ* проведетъ часть года между вѣрными своими подданными въ Венгріи. На сей конецъ выстроены будутъ въ здѣшнемъ городѣ приличный Императорскій Дворецъ.

— Изъ Трансильваніи получены хорошія вѣсти. Тамъ ожидаютъ скорого собранія Сейма. (G.C.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 28-го Марта.

Коммиссію Палаты Депутатовъ, назначенную для разсмотрѣнія проекта относительно 1,200,000 франковъ на секретныя издержки, составляютъ: Гг. *Крассанъ, Этьенъ, Лепеллетъ д'Оне, Руилье де Фонтенъ*, Генераль *Жакенинъ*, Маркизъ *де Морре*, Гг. *Ларибоассеръ, Моро* и *Эмануэль Ласъ Казасъ*.

— Объявленъ приказъ, чтобы всѣ Офицеры, находящіеся въ шестинедѣльномъ отпуску, до 1-го Апрѣля явились въ свои полки.

— Кажется, что въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ господствуетъ чрезвычайная дѣятельность и что пріѣздъ Англійскаго Посла съ симъ въ тѣсной связи. Лордъ *Ковлей* въ большомъ у Короля уваженіи; Король удостоивалъ его благосклонностію во время пребыванія своего въ Сициліи и потомъ долгое время имѣлъ съ нимъ постоянно переписку.

29-го Марта.

По извѣстіямъ изъ Марсели холера уменьшится; даже надѣются, что скорѣ она совсѣмъ прекратится.

— Изъ Ліона увѣдомляютъ, что такъ называемые пикеры вовсе оставили свое гнусное ремесло. Строгой досмотръ Полиціи, довершилъ сей успѣхъ.

— По донесеніямъ *L'Armoricaïn de Brest*, 23-го сего мѣсяца вечеромъ приказано всей стражѣ тамошняго арсенала, чтобы она усугубила осторожность. Поводомъ къ тому было то, что того же дня найдены въ портѣ зажигательные матеріалы.

— Въ Парижѣ составилось Общество Часоваго Мастерства. Первыми членами оного: Гг. *Араго*, Депутатъ и непремѣнный Секретарь Академіи; Генераль *Бодранъ*, Перъ Франціи и Адъютантъ Принца Орлеанскаго; Вице-Графъ *де Ко*, Перъ Франціи, бывшій Военный Министръ, Князь *де Прасленъ*; *Пуилье* Директоръ Консерваторіи искусствъ и ремеселъ; *Жуаннень*, первый Секретарь переводчикъ Короля Людвига Филиппа и прочіе. Складочный капиталъ составляетъ 600,000 фр. и раздѣленъ на акціи въ 1,000 фр. Обществу не позволено занимать въ долгъ, покупать имѣнія и строить дома.

— *Муру*, славный комикъ Французскаго театра, далъ нѣсколько представлений въ Шалонѣ. Однажды, когда мало пришло зрителей, велѣлъ онъ отворить двери театра и просить всю публику даромъ. Вдругъ наполнилась зала и *Муру* показалъ опыты необыкновеннаго таланта; и если не получилъ дохода, за то щедро награжденъ былъ рукоплесканіями.

1-го Апрѣля.

Французскіе журналы 21-го Марта сообщаютъ изъ Мадрита слѣдующее: Здѣсь оглашено постановленіе, силою коего по случаю присоединенія вспомогательныхъ войскъ къ сѣверной арміи, будетъ составленъ въ Старой-Кастиліи резервный корпусъ, который бы, смотря по надобности, подкрѣплять могъ дѣйствія главной арміи и разомъ быть школою военныхъ упражненій. Сей корпусъ состоятъ будетъ изъ двухъ пѣхотныхъ дивизій, одной кавалерійской, двухъ полковыхъ артиллерійскихъ батарей и двухъ ротъ инженеровъ. Начальникомъ сего резерва наименованъ *Донъ-Жуанъ Сантошъ де ла Гера*; командующими пѣхотою *Донъ Мануель Латре* и *Донъ Матео Рамирець*, а кавалеріею *Донъ Мануель Бретонъ*.

— Генераль *Вальдець* далъ приказъ всѣмъ Правителямъ областей, чтобы изъ войскъ, состоящихъ въ ихъ вѣдѣніи, они удержали при себѣ не болѣе, какъ сколько необходимо нужно для сохраненія порядка и безопасности, а прочее отослали бы въ сѣверную армію. Для возобновленія весною постоянныхъ дѣйствій, приняты всѣ мѣры, и для сего Генераль *Вальдець* намѣренъ подкрѣпить корпусъ Генерала *Мина* 40,000 человекъ. Ежедневно проходятъ отряды въ сѣверную армію. Завтра выходить туда же сѣвѣннй

— Senat Wolnego miasta Krakowa i jego okręgu, mianował P. Fryderyka, Ludwika *Westenholtza* Pełnomocnikiem swoim przy tutejszym Dworze, który d. 31 Marca złożył list swój wierzytelny Kanclerzowi Dworu i Państwa Xięciu *Metternichowi*. (A.P.S.Z.)

ВѢГРЫ.

Пешт, 22 Марта.

Сподѣиваясь, что *Цесарь Фердинандъ*, зечче przepędzić część roku, pomiędzy swemi wiernymi poddanymi Węgrami. W takim razie, będzie zbudowany w tutejszem mieście, stosowny pałac Cesarski.

— Doniesienia z Siedmiogrodu są zaspakajające; spodziewają się tam niebawnego zwołania Seymu. (G.C.)

FRANCYA.

Парижъ, дня 28 Марта.

Коммиссія Избы Депутowanych, wyznaczoną do rozpoznania projektu prawa względem 1,200,000 fran. na wydatki tajne, składają: PP. *Croissant, Etienne, Lepelletier d'Aulnay, Rouillé de Fontaine*, Jenerał *Jacqueminot*, Markiz *de Morçay*, Hr. *Lariboissiere*, *Moreau* i *Emanuel las Casas*.

— Wydano rozkazy, aby wszyscy oficerowie na szcisciotygodniowych urlopach zostający, przed dniem 1 Kwietnia do półków swoich wracali.

— W Ministeryum spraw zagranicznych zdaje się duża czynność panować. Przybycie Posła Angielskiego, zdaje się być z związku z tém wszystkiem. Lord *Cowley*, jest w wysokim poważeniu u Króla, który, jeszcze za pobytu swego w Sycylii, zaszczycał go swoją przychylnością, a nawet przez czas długi, stała z tymże utrzymywał korespondencyą.

Dnia 29go.

Podług doniesień z Marsylii, cholera się zmniejsza; jest oraz nadzieja, że ustanie niezadługo w zupełności.

— Z Lyonu donoszą, że tak zwani pikerowie, (swawolniki uliczni, biegające po ulicach kolący szpilką lub czem innem przemijane osoby); zaprzestali obmierzłego rzemiosła swego. Ścisła bacność policyi sprawiła ten skutek.

— Podług *L'Armoricaïn de Brest*, polecono na dniu 23 b. m. wieczorem, wszystkim strażom tamtejszego arsenału, ażeby z podwójną ostrożnością miały się na bacności. Powodem do tego była okoliczność, że znaleziono w porcie tegoż dnia, paki z palnemi materjami.

— W Paryżu zawiązało się towarzystwo zegarmistrzowskie. Na czele jego są PP. *Arago*, deputowany i Sekretarz dożywotni Akademii; Jenerał *Baudrand*, Par Francyi i Adjutant Xięcia Orleans; Wice-Hrabia *de Caux*, Par Francyi, były Minister wojny; Xiążę *de Praslin*; *Pouillet*, Dyrektor konserwatorium sztuk i rzemiosł; *Jouannin*, pierwszy Sekretarz-tłumacz Króla Ludwika Filipa i inni. Kapitał zakładowy wynosi 600,000 fr., podzielony na akcyje 1000-frankowe. Nie wolno jest towarzystwu zaciągać pożyczek, nabywać dóbr, ani budować.

— *Mourou*, sławny komik teatru francuzkiego, dał kilka widowisk w Chalons. Gdy razu jednego mała liczba przybyła widzów, kazał drzwi teatru otworzyć i całą publiczność *gratis* zaprosić. Wkrótce napełniła się sala, a *Mourou* okazał dowody nadzwyczajnego talentu; jeżeli nie miał dochodu, to za to nie zbywało wcale na oklaskach.

Dnia 1go Kwietnia.

Dzienniki francuzkie pod datą 21 Marca z Madrytu donoszą, co następuje: Ogłoszony tu został dekret, na mocy którego, z powodu odejścia wszystkich wojsk posiłkowych do armii północnej, utworzony ma być w Starej Kastylii korpus rezerwowy, któryby w razie potrzeby, mógł wspierać działania głównej armii i zarazem służyć za szkołę do ćwiczeń wojennych. Korpus ten składać się ma z dwóch dywizyj piechoty, jednej jazdy, oraz z dwóch połowych baterii artylerii i dwóch kompanij inżynierów. Naczelnym dowódcą tej rezerwy, mianowany został Jenerał *Don Juan Santos de la Hera*; dowódcami piechoty, *Don Manuel Latre* i *Don Matteo Ramirez*; jazdy zaś, *Don Manuel Breton*.

— Jenerał *Valdez* wydał rozkaz do wszystkich wielkorządców prowincyi, w którym poleca im, aby z wojsk, zostających pod ich zarządzeniem, tyle tylko przy sobie pozostawili, ile do utrzymania porządku i bezpieczeństwa koniecznie potrzeba, resztę zaś do armii północnej wysłali. Przedsięwzięte zostały wszelkie przysposobienia, ażeby z wiosną stanowczo działania rozpoczęte być mogły, w którym to celu Jenerał *Valdez*, zamierza wzmocnić korpus Jenerała *Miny*, o 40,000 ludzi. Codziennie przechodzą tedy oddziały do wojska

корпусъ пожарной стражи и баталіонъ Королевской Гвардіи бывшей здѣсь на службѣ.

— Сюда приведено нѣсколько дезертировъ 2-го легкаго пѣхотнаго полка, кои, какъ слышно, для примѣра будутъ разстрѣлены.

— *Г. Панкукъ* объявляетъ теперь о продажѣ весьма умѣренной цѣною богатѣйшаго изданія отборныхъ писателей Золотого Вѣка классической литературы. Сіе предпріятіе исполнено съ успѣхомъ; по мнѣнію знатоковъ текстъ отличается совершенною вѣрностію: ибо онъ тщательно разсмотрѣнъ и сличенъ съ изданіями, уважаемыми во Франціи, Англіи и Германіи. Кромѣ того ученый издатель сообщаетъ извѣстіе на Латинскомъ языкѣ о каждомъ авторѣ. Сіе новое изданіе соединяетъ въ себѣ всѣ преимущества давнѣйшихъ. Г-ну *Панкуку* помогали въ семъ важномъ трудѣ ученѣйшіе критики и Профессоры. Сіе собраніе для изученія древнихъ языковъ, принесетъ величайшую пользу и оживитъ къ нимъ привязанность.

2-го Апрѣля.

Князь *Деказъ*, Великій Референдарій Палаты Перовъ, былъ вчера ввечеру у Короля съ докладомъ.

— Лордъ *Колей* послѣ предварительной аудіенціи у Короля, 30-го прош. мѣсяца, долго имѣлъ совѣщаніе съ Княземъ *Броли*. Увѣряютъ, что предметомъ онаго была Испанія.

— *Quotidienne* пишетъ: Посланы предписанія въ Кале, Булонь и во всѣ приморскіе города, чтобы Гг. *Жожа*, *Тессена* и *Габерта* тотчасъ арестовать, какъ скоро они ступятъ на берегъ Франціи. (G.C.)

4-го Апрѣля.

Вчера о полудни вручилъ Графъ *Аппони* Королю на приватной аудіенціи вѣрующую грамоту, утверждающую его Императорско-Австрійскимъ Посланникомъ при Его Величествѣ Королѣ Французовъ.

— Адъютантъ Короля, Виконтъ *де Росанъ Шабо*, отправился въ Вѣну, для принесенія поздравленій отъ своего Монарха Императору *Фердинанду I-му* со вступленіемъ на Престолъ.

— Палата Перовъ продолжаетъ свои совѣщанія относительно городского положенія. Въ вчерашнемъ засѣданіи дошла она до 50 статьи, а сегодня, какъ полагаютъ послѣдуетъ рѣшеніе.

— Увѣряютъ, что Министерскій Совѣтъ занятъ теперь вопросомъ, должно ли оставить Алжиръ.

— Баронъ *Паскье* два дня хвораетъ. *Temps* думаетъ, что сія болѣзнь вѣроятно продолжится во все засѣданіе Перовъ. Кажется, что недавно назначенный Вице-Президентъ Палаты Перовъ Графъ *де Бастаръ*, будетъ занимать во время сего процесса первое мѣсто.

— *Gazette de France* говоритъ, увѣряютъ насъ, что Баронъ *Паскье*, противившійся сначала позволить входить въ темницы Адвокатамъ, избраннымъ защитительнымъ Комитетомъ Апрельскихъ преступниковъ, напоследокъ на сіе рѣшился.

— Находящаяся въ Булонѣ роца и принадлежавшій прежде Герцогу *Бордо* замокъ Багатель казываютъ, вчера продавались съ аукціона. Оцѣнка поставлена была въ 250,000 фр., но какъ никто не давалъ сей суммы, то продажа возобновлена опять (въ четвертый разъ съ 1830 года.)

5-го Апрѣля.

Король занимался вчера по очереди съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ, Коммерціи и Иностранныхъ Дѣлъ.

— Вчера имѣлъ Баронъ *Паскье* весьма продолжительное совѣщаніе съ Королемъ. Послѣ обѣда Его Величество отправился съ Принцессою *Аделаидою* въ Неилы.

— Въ наступающую Среду, политическіе арестанты, находящіеся нынѣ въ темницѣ Св. Пелагіи, будутъ переведены въ Люксембургскую тюрьму.

6-го Апрѣля.

Третьяго дня принятъ былъ Королемъ, Императорско-Австрійскій Посланникъ, Князь *Алфредъ Шенбургскій*. Вчера въ полдень Его Величество въ сопровожденіи Герцога *Орлеанскаго* и многочисленнаго Генералитета, дѣлалъ смотръ 6-му линійному пѣхотному и 7-му кирасирскому полку, поставленнымъ на дворѣ Тюллерійскаго Дворца и на Карусельной площади. Послѣ смотра представлялись Королю Офицеры.

— Министерскій Совѣтъ собирался вчера о полудни у Герцога *Броли*.

— Маршалъ *Мезонъ*, такъ говорятъ здѣсь, 8-го или 10-го сего мѣсяца оставитъ С. Петербургъ, и прибудетъ въ Парижъ около 25-го.

— Сегодняшній *Мониторъ* содержитъ оба Королевскія повелѣнія, коими Перъ, *Г. Гаспари*, наименованъ Статсъ-Секретаремъ Министерства Внутрен-

поѣздного. *Жутро* выходитъ тамъ же, корпусъ тудейшей стражи огниowej, oraz batalion Królewskiej Gwardyi, który tu służbę odbywał.

— *Przyprowadzono tu kilku dezertorów z 2go lekkiego pólku piechoty, którzy, jak słysząc, dla przykładu, mają być rozstrzelani.*

— *Pan Paukowiec* ogłasza teraz po nader niskiej cenie, naybogatszy, jaki dotąd wydawano, zbiór wybornych pisarzy Złotego Wieku klasycznej Literatury. Przedsięwzięcie to, zupełnie się powiodło, a sądem znawców, texta jego odznaczają się nayskrupulatniejszą wiernością. Texta te, naystaranniej przejrane zostały według edycji i dzieł, które w tym rodzaju, we Francji, Anglii i Niemczech, powszechnie są cenione. Obok tego, uczony wydawca podaje wiadomość w języku łacińskim o każdym autorze. Ta nowa edycja, łączy i jednoczy w sobie wszelkie dawniejszych zalety. *P. Pankowce* wspierany był w tém wielkim przedsięwzięciu, od nayuczeńszych krytyków i profesorów. Zbiór jego, stanie się arcy-pożytecznym w nauce języków starożytnych i odżywi ich zamiłowanie.

Dnia 2.

Xiążę Decazes, Wielki Referendarz Izby Parów, miał wczora wieczorem posłuchanie u Króla.

— Lord *Cowley* po swoim wstępnie posłuchaniu u Króla 30 z. m. miał długą naradę z Xięciem *Broglie*. Zapewniają, że przedmiotem tej narady była Hiszpania.

— W *Quotidienne* czytamy: Wydano rozkazy do Calais, Boulogne, i do wszystkich nadbrzeżnych miast, aby Panów *Jauge*, *Tessin* i *Habert* aresztować natychmiast, jak tylko wysiędą na brzegi Francji. (G.C.)

Dnia 4.

Wczora o południu na prywatnej audyencji, Hrabia *Appony* podał Królowi listy wierzytelne, potwierdzające go Posłem Cesarsko-Austryackim przy Dworze Króla Jegomości Francuzkiego.

— Adjutant Królewski, Wice-Hrabia *de Rohan Chabo*, wyjechał do Wiednia, dla powinszowania, w imieniu swojego Monarchy, Cesarzowi *Ferdynandowi I-mu*, wstąpienia na tron.

— Izba Parów odbywa jeszcze swe narady względem urzędzenia municypalności. Na wczorayszym posiedzeniu, doszła do artykułu 50go, a dziś, jak rozumiemy, nastąpi rozwiązanie.

— Zapewniają, iż Rada Ministrów, zajęta jest teraz zapytaniem, azali należy opuścić Algier.

— Baron *Pasquier* już od dwóch dni jest chorym. *Temps* tak rozumie, iż ta choroba potrwa przez całe posiedzenie Parów. Zdaje się, iż wyznaczony niedawno na Wice-Prezydenta Izby Parów Hrabia *de Bastar* będzie zajmował podczas tego procesu pierwsze miejsce.

— *Gazette de France* donosi: zapewniają u nas, iż Baron *Pasquier*, który z początku był przeciwnym, dozwoleniu wejścia do więzienia adwokatom, obranym przez Komitet broniący kwietniowych przestępców, w końcu na to zezwolił.

— Znajdujący się gaik *Boulognes* i należący dawniej do Xięcia *Bordeaux*, zamek Bagatelle, mówią, iż wczora były sprzedawane z publicznego targu. Ocenione 250,000 fr., lecz gdy nikt nie dawał tej summy, zatem sprzedaż znowu odłożona, (już to raz czwarty od roku 1830.)

Dnia 5.

Król zajmował się wczora z kolei z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i stosunków zewnętrznych.

— Wczora Baron *Pasquier* miał bardzo długą audyencyą u Króla. Po obiedzie N. Pan wyjechał z Xiężniczką *Adelaidą* do Neuilly.

— W przyszłą środę, więźniów politycznych, trzymany dotąd w więzieniu S. Pelagii, przeprowadzą do więzienia Luxemburskiego.

Dnia 6.

— Zawczora przyjmowani byli przez Króla Cesarsko-Austryacki Poseł Xiążę *Alfred Schönburg*. Wczora o południu J. K. Mość, w towarzystwie Xięcia *Orleńskiego* i wielu Jenerałów czynił przegląd pólku 6go piechoty liniowej i 7go Kirysyerów, uszykowanych na dziedzińcu Tuilleryjskim i na Karuzelu. Po przeglądzie przedstawiani byli Królowi Oficerowie.

— Rada Ministrów zgromadzała się wczora o południu u Xięcia *Broglie*.

— Mówią, że Marszałek *Maison* 8go lub 10go wyjedzie z St. Petersburga, a przybędzie tu około 25go.

— Dzisiejszy *Monitor* zawiera dwa postanowienia Królewskie, przez które Par, *P. Gaspari*, mianowany Sekretarzem Stanu Ministeryum spraw wewnętrznych,

нихъ Дель, а вместо его Директоръ сего Министерства, Г. Риве назначенъ Префектомъ Ронскаго Департамента.

— Президентъ Палаты Перовъ разослалъ циркуляръ ко всѣмъ Членамъ оной, коимъ вызываетъ ихъ къ 1-му Маю въ Парижъ. (A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 28-го Марта.

Генераль Говардъ Дугласъ новый Лордъ Коммиссаръ Ионическихъ острововъ выѣхалъ на мѣсто своего назначенія, отправившись чрезъ Анкону.

— Нѣкоторые журналы увѣряютъ, что Г-нъ Пиль сдѣлалъ Лорду Станлею какія то предложенія; также, что будто бы между Лордомъ Русселемъ, яко Главою Виговъ и Лордомъ Станлеемъ (начальникомъ умѣренныхъ Виговъ) происходили дружескія сношенія. Оба помянутые Лорды во всемъ между собою совершенно согласились, выключая по предмету Ирландской Церкви, въ которомъ Лордъ Станлей противится допустить обращать избытокъ Церковныхъ доходовъ на другую какую либо цѣль, а не для Церкви. О Г-нѣ Юмѣ (яко начальникъ Партіи Радикаловъ) при сихъ сужденіяхъ ничего не упоминается.

31-го Марта.

Графъ Амгерстъ, который съ переменною пружиняго Министерствѣ сложилъ свое званіе, имѣлъ вчера съ Г-мъ Абердиномъ въ Департаментъ поселеній совѣщаніе. Говорятъ, что Лордъ Амгерстъ намѣренъ принять миссію въ Канаду, отъ которой Вице-Графъ Кантербури отказался. Придворная газета огласила наименованіе Г-на Рихарда Пакенгама Посломъ и Полномочнымъ Министромъ со стороны Великобританіи въ Соединенныхъ областяхъ Мексики, а Подполковника І. Н. Майра Правителемъ Гренады.

— Нѣкоторые газеты полагаютъ, что Лордъ Эліотъ, выѣхавшій отсюда въ Субботу съ дипломатическимъ порученіемъ, отплылъ изъ Фальмута въ Ст. Себастьянъ, въ намѣреніи отправиться въ главную квартиру воюющихъ сторонъ и сдѣлать предложенія о прекращеніи междоусобицы въ Испаніи; другіе говорятъ, что не въ Испанію, а въ Александрію къ Междоу Али. Первое однакожь болѣе заслуживаетъ вѣроятія.

— Morning Herald доноситъ, что Князь Веллингтонъ возвратилъ изъ Неаполя нынѣшняго Посла Г-на В. Темплъ, а на мѣсто его послать хочетъ Вице-Графа Бургерша, который уже и прежде, во время управленія Веллингтона избранъ былъ Посломъ въ Неаполь.

— Газета Sun доноситъ, что въ Цити общее мнѣніе, что если Министерство при балатировкѣ предложенія Лорда Русселя не устоитъ; тогда выйдутъ не Министры, но Парламентъ будетъ распущенъ.

— Courier сокращенно помѣстилъ рапортъ Коммиссіи, назначенной для разсмотрѣнія состоянія городскихъ сословій. Разсмотрѣніе сіе относилось до 300 сословій и вездѣ имѣло открытыя занятія. Одни изъ сихъ сословій вовсе не хотѣли доставить Коммиссіи нужныхъ свѣдѣній, другіе доставили отчасти, но противились открыть настоящее состояніе свое и не хотѣли дать отчетовъ. Злоупотребленія, говорить помянутая газета, обнаружены въ семь рапортѣ, ужасны; случаи, въ коихъ общественная собственность, обращена была въ частную пользу, безчисленны. Мѣстные налоги, за кои сіи приказы не обязаны были никакою отвѣтственностію, ежегодно съ жителей собираемые, составляли кромѣ доходовъ съ общественной собственности, состоящей въ Контроль Приказовъ, болѣе милліона фунт. стерлинг. Коммиссіи не были уполномочены исправлять злоупотребленій, дѣйствія ихъ ограничивались только открытіемъ оныхъ.

— Нынче намѣрены собрать складку на отправленіе Экспедиціи для познанія Южной и Средней Африки отъ Латока до такъ называемыхъ Лунныхъ горъ.

— Недѣльная газета замѣчаетъ, что еслибы Г-нъ Пиль полагалъ, что имѣетъ поводы сложить свое званіе, то Король въ таковомъ случаѣ предложилъ бы Лорду Вариклейфу составить новое Министерство.

3-го Апрѣля.

По частнымъ извѣстіямъ изъ Лиссабона, кои сообщаетъ Morning Herald, Королева Португальская беременна; о чемъ заключаютъ изъ того, что она сняла трауръ по Донъ Педро, по обычаю наблюдаемому въ Португаліи въ подобныхъ обстоятельствахъ.

— Императоръ Австрійскій Фердинандъ будто бы

а на его мѣсце Директоръ tego Ministerium P. Rivet, Prefektem Departamentu Rodanu.

— Prezydent Izby Parów rozesał okólnik do wszystkich jej Członków, z wezwaniem na 1szy Maja do Pa-ryża. (A.P.S.Z.)

WIELKA BRYTANIA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 28 Marca.

Jenerał Howard Douglas, nowy Lord Kommissarz wysp Jońskich, wyjechał na mieysce przeznaczenia swego; udaje się przez Ankong.

— Niektóre dzienniki utrzymują, że Pan Peel zrobił Lordowi Stanley pewne propozycye: donoszą również, że między Lordem Russel, jako Naczelnikiem Wigów, a Lordem Stanley, (jako Naczelnikiem Wigów umiarkowanych), miały zayść poufne udzielienia. Obadwa, dopiero co wymienieni Lordowie, zgadzają się z sobą we wszystkiem jak najzupełniey, wyjawszy jeden tylko przedmiot Kościoła Irlandzkiego, w którym Lord Stanley, jest przeciwny wszelkiemu użyciu, na inne, nie kościelne cele, przewyżki funduszów tegoż Kościoła. O Panu Hume, (jako Naczelniku stronnictwa Radykalistów), nie masz w tych kombinacyach żadney wzmianki.

Dnia 31.

Hrabia Amherst, który przy rozwiązaniu przeszłego Ministerium złożył swój urząd, miał wczora naradę z P. Aberdeen w wydziale osad. Mówią, że Lord Amherst chce przyjąć misyą do Kanady, której Vice-Hrabia Canterbury nie chciał się podjąć. Nadworna gazeta ogłosiła mianowanie P. Richarda Pakenhama Posłem i pełnomocnym Ministrem ze strony Brytanii Wielkiej w Stanach Zjednoczonych Meksykańskich a Podpółkownika J. N. Mair Rządzą Grenady.

— Niektóre pisma utrzymują, że Lord Eliot, który wyjechał stąd w sobotę z misyą dyplomatyczną, z Falmouth popłynął do St. Sebastian, mając zamiar udać się do głównej kwatery walczących partyi i podać propozycye względem ukończenia wojny domowej w Hiszpanii; inni mówią, że nie do Hiszpanii, ale do Alexandryi, z poleceniem do Mehmeda-Alego. Jednak pierwsze przypuszczenie, na większą wiarę zasługuje.

— Morning-Herald donosi, że Xiążę Wellington odwołał teraźniejszego Posła, P. W. Temple, z Neapolu, a na jego mѣysce, chce posłać Vice-Hrabiego Burghersh, który już podczas przeszłych Rządów Xięcia, był na Posła do tego kraju wybrany.

— Podług gazety Sun, w City jest powszechne mniemanie, że na przypadek niutrzymania się Ministerium przy głosowaniu nad wnioskiem Lorda Russel, Ministrowie nie oddalą się, ale Parlament będzie rozwiązany.

— Wspomniany wczora raport Kommissyi, wyznaczony do rozpoznania stanu korporacyi miejskich, Courier w krótkości umieścił. Rozpoznanie było przedsięwzięte względem 300 korporacyi, i wszędzie publicznie prowadzone. Jedne z nich, nie chciały wcale udzielać wiadomości potrzebnych Kommissyi; inne, udzieliły ich po części, ale wzbraniały rozpoznania stanu własności korporacyi, i nie chciały przedstawić swoich rachunków. Nadużycia, mówi wspomniona gazeta, które ten rapport wykazuje, są okropne. Przypadki, w których własność publiczną na prywatne cele obracano, są niezliczone. Miejscowe podatki, które te korporacye, do żadney odpowiedzialności nieobowiązane, corocznie na mieszkańców nakładają, wynosily, oprócz dochodów z własności publicznych, pod kontrolą korporacyi będących, przeszło miljon funtów szterlingów. Kommissarze nie byli umocowani do czynienia ulepszeń; ich czynność ograniczała się tylko na przedstawieniu nadużyć.

— Mają teraz zamiar zbierać składkę, na urządzenie wyprawy, mającey na celu rozpoznanie południowej i środkowej Afryki, zaczawszy od Latoku aż do tak zwanych gór Xiężycowych.

— Gazeta Niedzielną umieściła: iż gdyby P. Peel rozumiał, że ma powody do złożenia urzędu, Król w takim razie wezwałby Lorda Wharnccliffe, do utworzenia nowego Ministerium.

Dnia 3go Kwietnia.

Według prywatney wiadomości z Lisbony, którą Morning-Herald udziela, Królowa Portugalska zostaje przy nadziei; o czem rząd wnoszą, iż zdjęta żałobę po Don Pedrze, według istniejącego w Portugalii w podobnych okolicznościach zwyczaju.

— Najjaśniejszy Cesarz Austriacki Ferdynad, miał

собственноручнымъ весьма вѣжливымъ письмомъ уведомилъ Королеву *Донну Марию*, племянницу свою, о кончинѣ дражайшаго Родителя своего, Императора *Франца*.

— Въ засѣданіи Нижняго Парламента, бывшемъ 2-го Апрѣля, рассмотрѣны представленія Лорда *Русселя*. — Гг. *Кампбелль*, *Вильде*, *Т. Фовель Букстонъ*, Лордъ *Клементъ*, и *О'Коннелль* говорили за представленіе; Гг. *Ришардъ*, *Гульбурнъ*, Робертъ *Пилъ* и нѣсколько другихъ противу онаго; послѣ сего приступили къ балотировкѣ и представленіе *Русселя* принято было большинствомъ 33 голосовъ. (G. C.)

Г Е Р М А Н І Я.

Гамбургъ, 10-го Апрѣля.

Здѣшній Корреспондентъ увѣряетъ: „Путешественники, прибывшіе изъ Лондона и поздно выѣхавшіе изъ Вестминстера, доносятъ о подученіи извѣстія, что въ слѣдствіе засѣданія Нижняго Парламента, Министерство *Пилъ*, во вторникъ 7-го сего мѣсяца ввечеру распушено.“ (*Государственная Прусская Газета*, присовокупляетъ, что и другія извѣстія подтверждаютъ сію новость, съ тѣмъ замѣчаніемъ, что Король 8-го сего мѣсяца послалъ къ *Графу Грейу*, что бы поручить ему составить новое Министерство. (D. P.)

Ново-Стрелицъ, 1-го Апрѣля.

И въ нашемъ Великомъ Герцогствѣ настраивающе запрещено введеніе и продажа Библіотеки Нѣмецкихъ Классиковъ, опубликованной въ Парижѣ.

Веймаръ, 1-го Апрѣля.

Сюда прибыли Австрійскій Генераль Графъ *Викентій Эстергази* и Графъ *Эдуардъ Цихи*.

Мюнхенъ, 28-го Марта.

Сегодня, какъ и въ прежніе годы, праздновали 76 годъ Академіи Наукъ, въ присутствіи многихъ Министровъ, Саноуниковъ, Военныхъ Чиновъ и другихъ почетныхъ слушателей и зрителей.

30-го Марта.

Третьяго дня прибылъ сюда изъ Вѣны Маіоръ Баронъ *Пфейль*, Адыутантъ Кронпринца, а 29 выѣхалъ онъ обратно въ означенную столицу. На дняхъ имѣлъ Австрійскій Фельдмаршалъ - Намѣстникъ Графъ *Чекопіери*, аудіенцію у Короля, для врученія официального извѣщенія о кончинѣ Императора *Франца*, и о вступленіи на престолъ Императора *Фердинанда*.

Штутгартъ, 30-го Марта.

Ея Императорское Высочество, Великая Княгиня *ЕЛЕНА ПАВЛОВНА*, урожденная Принцесса Виртембергская, пожаловала на памятникъ для *Шиллера* 500 руб. ассигнаціями.

Бременъ, 31-го Марта.

Здѣшній Сенаторъ, Дръ *Денекенъ*, праздновалъ вчера 50 лѣтній юбилей своего Сенаторства; подобнаго случая не было въ здѣшнемъ городѣ уже нѣсколько столѣтій.

Карлсруэ, 29-го Марта.

Нынѣшняя газета обнародовала программу открытія нынѣшняго Сейма. Великій Герцогъ (Баденскій) откроетъ засѣданіе тронною рѣчью. Кажется, что отношенія наши съ Швейцаріею принимаютъ спокойный характеръ.

Франкфуртъ на Майнѣ, 31-го Марта.

Сосѣдственное съ нами Ландграфство Гессенъ-Гомбургъ, присоединилось также къ большому Германскому Таможенному Союзу. Съ завтрашняго дня, 1-го Апрѣля, таможенные законы возымѣютъ дѣйствіе. (A.P.S.Z.)

Франкфуртъ, 26-го Марта.

Путешественники прибывшіе сюда изъ Швейцаріи, на безпристрастіе коихъ можно полагаться, увѣряютъ, что большая часть въ семь краѣ пришельцовъ находится въ самомъ плачевномъ положеніи. (G. C.)

Б Е Л Г І Я.

Брюссель, 20-го Марта.

По распоряженію Королевскаго Прокуратора здѣшняго Суда первой инстанціи, всѣ содержимые въ темницѣ за недомочные судебные протори, освобождены.

— Многіе обыватели, которыхъ дома въ Сентябрѣ 1830, когда Голландцы осаждали сію часть города, разрушены или повреждены, третьяго дня въ собраніи постановили избрать мѣры къ полученію отъ Правительства вознагражденія за свои убытки. (A.P.S.Z.)

27-го Марта.

Увѣряютъ, что Г-нъ *Дешампъ* отправится, Секретаремъ Посольства нашего въ Римѣ. Поеліку онъ совсѣмъ противныхъ правилъ, то едва ли онъ тамъ хорошо будетъ принятъ.

— Слышно, что Правительство намѣрено послать

вѣстнорѣчнымъ, нader uprzejmém pismem, oznaymić Królowey *Donnie Maryi*, swojej siostrzenicy, o zgonie swego dostojnego oycy, Cesarza *Franciszka*.

— Na posiedzeniu Izby Niższej odbytém, dnia 2go Kwietnia, ukończono rozprawę względem wniosku Lorda *Russel*. — PP. *J. Campbell*, *Wilde*, *T. Fowel Buxton*, Lord *Clement* i *O'Connell* mówili za wnioskiem; PP. *Richard*, *Goulburne*, *Robert Peel* i kilku innych, mówili przeciw; poczem przystąpiono do głosowania, i większością 33ch głosów wniosek został przyjęty. (G. C.)

Н И Е М Ц Ы.

Hamburg, dnia 10 Kwietnia.

Korrespondent tutejszy zawiera: „Podróżni, którzy przybyli z Londynu, a Westminster nader późno opuścili, donoszą, iż tamże nadeszła wiadomość, że w skutek posiedzenia Izby Niższej, Ministerjum Pana *Peel*, we wtorek dnia 7 b. m., późno wieczorem rozwiązanem zostało.“ (*Gazeta Rządowa Pruska*, umieszczając tę wiadomość, dodaje, iż inne doniesienia potwierdzają tę nowinę z tēm nadmienieniem, że Król postąpił dnia 8 b. m. do Hrabiego *Grey*, aby mu polecić utworzenie nowego Ministerjum). (Dz. P.)

Nowy-Strehlitz, dnia 1 Kwietnia.

W tutejszém Wielkiém Xieźtwie naysurowiey zabroniono wprowadzenie i sprzedaż Biblioteki Niemieckich klasyków, drukowanej w Paryżu.

Weymar, dnia 1 Kwietnia.

Przybyli tu Jenerał Austriacki Hrabia *Wincenty Esterhazy* i Hrabia *Edward Zichi*.

Monachium, dnia 28 Marca.

Dziś, równie jak i w dawniejszych latach obchodzono 76 rok założenia Akademii nauk w obecności wielu Ministrów, Wielkich Urzędników, rang Wojskowych i innych znakomitszych osób.

Dnia 30.

Zawczora przybył tu z Wiednia Major *Baron Pfeil*, Adjutant Xiecia Następcy Tronu, a dnia 29 wyjechał na powrót do pomienionej stolicy. — W tych dniach Austriacki Marszałek Porucznik, Hrabia *Cekopieri*, miał u Króla posłuchanie, dla złożenia urzędowego uwiadomienia o zgonie Cesarza *Franciszka*, i wstąpieniu na Tron Cesarza *Ferdynanda*.

Stutgardt, dnia 30 Marca.

Jey Cesarska Wysokość WIELKA XIEŻNA *HELENA PAWEŁOWNA*, z Domu Xieźniczka Wirtemberska, ofiarowała na pomnik *Schillera* 500 rubli assygnacyjnych.

Brema, dnia 31 Marca.

Senator tutejszy, Dr. *Deneken*, obchodził wczora 50-letni jubileusz swego Senatorstwa; podobnego zdarzenia nie było w tēm mieście od kilku już wieków.

Karlsruhe, dnia 29 Marca.

Dzisiejsza gazeta ogłosiła program otwarcia tutejszego Seymu, co pojutrze nastąpi. J. K. W. Wielki Xieźę (Badencki), zagai osobiście posiedzenie mową z Tronu. — Nasze stosunki z Szwytcaryą, zdają się zaspakajający przybierać charakter.

Frankfort nad Menem, dnia 31 Marca.

Sasiadujące z nami Landhrabstwo Hessen Homburskie, przyłączyło się także do wielkiego Niemieckiego celnego związku. Od dnia jutrzejszego, 1 Kwietnia, prawa celne zaczną być obowiązującymi. (A.P.S.Z.)

Frankfurt, dnia 26 Marca.

Podróżni, przybywający ze Szwytcaryi, a których bezstronnym zeznaniom można dać wiarę, zapewniają, że większa część hawających w tym kraju wychodniów, znajduje się w jak nayopłakaniejszym stanie. (G. C.)

Б Е Л Г І Я.

Bruxella, dnia 20 Marca.

Stosownie do rozporządzenia Prokuratora Królewskiego przy tutejszym Sądzie pierwszej instancji, uwolniono wszystkich ludzi, znajdujących się w areszcie za zaległe kosztu Sądowe.

— Rozmaici obywatele, których domy w miesiącu Wrześniu 1830 roku, gdy Hollendrzy dobywali tey części miasta, zostały zruynowane lub zepsute, zawczora na zgromadzeniu postanowili obmyśleć środki dla otrzymania od Rządu wynagrodzenia za swe straty. (A.P.S.Z.)

Dnia 27.

— Zapewniają, że Pan *Deschamps*, ma być mianowany Sekretarzem poselstwa naszego w Rzymie. Ponieważ Pan *Deschamps* wyznaje zasady odmiennie, nie zdaje się przeto, aby znalazł dobre przyjęcie w Rzymie.

— Słychać, że jest zamiarem Rządu, wysłać gandaw-

въ Алжиръ Гентскихъ мастеровыхъ бумажныхъ издѣлій, гдѣ съ дозволенія Французскаго Правительства будетъ заведено Бельгійское поселеніе. (G. C.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 29-го Марта.

Бельгійскіе журналы доносятъ, что Князь Веллингтонъ предложилъ Правительству нашему средству къ миролюбивому окончанію Голландско-Бельгійскихъ дѣлъ; но нашъ Кабинетъ дотолѣ принять сего не можетъ, пока Англія не уполномочитъ къ тому находящагося при здѣшнемъ Дворѣ своего Министра. Нѣкоторые даже замѣчаютъ происшедшую по сему поводу хододность между обоими Дворами. (G. C.)

31-го Марта.

Князь Пальффи прибылъ сюда изъ Вѣны, куда Король тотчасъ по полученіи извѣстія о кончинѣ Императора Франца, посылалъ своего Адъютанта Графа де Пестре. (A.P.S.Z.)

ИТАЛІЯ.

Римъ, 5-го Марта.

О выходѣ Французскихъ и Австрійскихъ войскъ изъ церковныхъ областей ничего здѣсь не слышно. Неосновательно также извѣстіе, будто бы Св. Отецъ приметъ Посланника Королевы Испанской. (G. C.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 18-го Марта.

Съ выздоровленіемъ Г-на Мартинеца-де-ла-Розы перестали вовсе говорить о его удаленіи изъ Кабинета. Вездѣ повторяютъ, будто бы Князь Веллингтонъ писалъ къ Инфанту Д. Карлосу, что Англійское Правительство никакъ не можетъ поддерживать правъ его на Корону Испанскую.

21-го Марта.

Сія столица наслаждается непрерывнымъ спокойствіемъ, а преданность жителей ей къ Королевѣ оказывается болѣе и болѣе явственною.

— Между финансовыми проектами, поданными Палатѣ Г-мъ Торрено, въ одномъ наложена подать на духовныхъ имущества до 12 милліоновъ реаловъ (5 реал. состав. 30 коп. серебр.). Поелику духовенство лишилось уже въ пользу казны половину десятины: то въ совокупности съ помянутою податью духовные дадутъ Правительству съ своихъ земель шестую часть дохода. (G. C.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 7-го Марта.

Текими Векажи отъ 6-го Силькааде (6 Марта) увѣдомляютъ, что Султанъ 16 Шеваля (14-го Февраля) въ сопровожденіи знатнѣйшихъ Сановниковъ посѣтилъ военный госпиталь и Салимскія казармы въ Скутари. Султанъ осмотрѣлъ каждаго больного порознь, и удостоилъ вниманіемъ своимъ кладовую, гдѣ хранится лазаретная одежда, съѣстные припасы и посуда. При отъѣздѣ Его Высочество повелѣлъ раздать больнымъ и прислужникамъ подарки.

— Изъ того же листа заимствовано нижеслѣдующее извѣстіе: „Къ числу военныхъ упражненій, принадлежащихъ нынѣ и единоборство. Такъ на пр. учать, какъ пѣхотѣ съ ружьемъ, отражать долготѣ непріятеля, нападающаго на него пѣхотою съ обнаженною саблею, какъ онъ долженъ защищаться отъ сабельныхъ ударовъ всадника и т. д. Султанъ велѣлъ одной части солдатъ Селимской казармы дѣлать сіи упражненія, а потомъ находящимся въ Скутари Офицерамъ набранихъ въ Боли и Изникмидѣ миліонныхъ баталіоновъ велѣлъ произвести нѣсколько эволюцій при колокольчикахъ и барабанномъ боѣ впереди Гвардейскаго баталіона. Все учинено къ полному удовольствію Султана, который весьма радовался столь быстрымъ успѣхамъ сихъ недавно опредѣленныхъ Офицеровъ, въ столь короткое время.

— Лѣсъ, употребляемый на постройку Султанскихъ кораблей на верфяхъ въ Константинополь и Изникмидѣ (Никомедіи), доставляется изъ лѣсистыхъ горъ въ Санджакахъ, Боли и Коджа-Или. Но какъ и другіе рубятъ сіи деревья, частію для собственной надобности, частію же и на продажу; и симъ образомъ необходимый для постройки Султанскихъ кораблей и другихъ публичныхъ зданій лѣсъ со временемъ можетъ вовсе истребиться: то посему Тайный Военный Совѣтникъ Ахмедъ Февси Паша, Градоначальникъ упомянутыхъ Санджаковъ, представилъ Султану, во время послѣдняго проѣзда своего чрезъ означенный край, прозектъ, о способахъ отвращенія недостатка, могущаго со временемъ произойти въ строевомъ лѣсѣ, не стѣняя впрочемъ выгодъ, получаемыхъ изъ онаго лѣса частными лицами. Особой Коммиссіи поручено геометрически измѣрить горы упомянутыхъ Санджаковъ съ подробнымъ означеніемъ рода и количества деревъ. Деревья, вы-

скихъ рѣкодзельниковъ бавелннанных до Алгьеру, гдѣ за зѣзволениемъ Рządu Французскаго, ма быдъ заѣзона осадѣ белгійска. (G. C.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 29 Марца.

Дзиенники Belgiyskie donoszą, że Xiążę Wellington czynił Rządowi naszemu propozycję, dotyczące zgodnego załatwienia sprawy Hollendersko - Belgiyskiej; ale Gabinet nasz, nic o tѣm tak długo słyszeć nie chce, dopóki Anglia Pełnomocnego Ministra przy tutejszym Dworze nie zawierzytelni. Niektórzy chcą nawet od czasu tych udzielen, uważać pewną oziębłość między obudwoma Dworami. (G. C.)

Dnia 31.

Xiążę Palfy przybył tu z Wiednia, dokąd Król nasz, zaraz po odebraney wiadomości o zgonie Cesarza Franciszka, wysłał Adjutanta swego Hrabiego de Pestre. (A.P.S.Z.)

ВѢОСНУ.

Рzym, dnia 5 Марца.

О уступленіи воиска Французскаго и Австрийскаго з Паństwa Коściелного, nic tu nie słysząc. Również bezzasadną była wieść, że Oyciec ś. przyymie Posta Królowey Hiszpańskiej. (G. C.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, дня 18 Марца.

Гды Pan Martinez-de-la-Rosa, przyszedł do zdrowia, ucichło zupełnie o jego wystąpieniu z Gabinetu. Mówią tu powszechnie, że Xiążę Wellington pisał do Infanta Don Carlosa, iż Rząd Angielski nie może żadną miarą popierać praw jego do korony Hiszpańskiej.

Dnia 21.

Stolica używa nieprzerwaney spokojności, а przychylność jej mieszkańców dla Królowey, coraz widoczniej objawiać się poczyną.

— Pomiędzy projektami skarbowemi, przełożonemi Izbie przez Pana Torreno, jest jeden względem nałożenia podatku na dobra duchowne, w ilości 12tu milionów, (5 realów 2 złt. pol.) Ponieważ już odebrano duchowieństwu połowę dziesięciny na rzecz skarbu; w połączeniu przeto z powyższym podatkiem, płacą Xiążę Rządowi z swych majątności ziemskich, jedną szóstą część wyciągniętego z nich dochodu. (G. C.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, дня 7 Марца.

Газета Tekwimi Wekaži pod dniem 6 Silkaade (6 Марца) donosi, iż Sułtan dnia 16 Szewal (14 Lutego) w towarzystwie znakomitszych urzędników odwiedził szpital wojskowy i koszary Selima na Skutari. Sułtan zosobna obejrzał każdego chorego i zaszczycił swą uwagą skład, gdzie są chowane łazaretowe odzienie, zapasy żywności i naczynia. Jego Wysokość przy swym odjeździe rozkazał rozdać podarunki chorym i posługującym.

— Z teyże gazety wzięta jest następująca wiadomość: Do rzędu wojennych ćwiczeń należy teraz walczenie pojedyncze. Itak np. uczą, jak żołnierza pieszego z karabinem dawać powinien odpór nieprzyjacielowi napadającemu nań pieszemu z obnażonym pałaszem, jak się on powinien bronić od cięć pałaszowych żołnierza konnego i t. d. — Sułtan rozkazał jednemu oddziałowi żołnierzy koszar Selima odbywać te ćwiczenia, а potem znajdującym się na Skutari oficerom, zaciągniętych w Boli i Iznikmid batalionów milicyi, rozkazał odbyć kilka ewolucy, przy dzwoneczkach i bębnienu przed gwardyyskim batalionem. Wszystko to wykonano z zupełnem zadowoleniem Sułtana, który bardzo był uradowany z tak rychłych postępów tych nowo-zaciężnych oficerów w tak krótkim czasie.

— Drzewo, używane do budowania okrętów Sułtanских, на warsztatach w Konstantynopolu i Iznikmidzie (Nikomedii), dostarcza się z gór leśnych w Sandżakach, Boli i Kodża-Ili. Lecz gdy i ludzie prywatni ten las wycinają, częścią na własną potrzebę, а częścią i na sprzedaż, а przez to nieodbitie potrzebne na budowanie okrętów Sułtanских i innych gmachów publicznych drzewo, może z czasem zupełnie być wyniszczone; zatem Tayny Radca Wojskowy Achmed Fewsi Basza, Naczelnik miast pomienionych Sandżaków, w czasie swojego przejazdu przez kraj wspomniany, podał Sułtanowi projekt o środkach odwrócenia mogącego zdarzyć się z czasem niedostatku w drzewie, do budowli zdaniem, nie ścieśniając zresztą wygod otrzymywanych ztąd przez osoby prywatne. Poruczone osobnej kommissyi wymierzyć jeometrycznie góry pomienionych Sandżaków, ze szczególnem oznaczeniem gatunku i liczby drzew. Wybrane drzewa na budowle skarbowe, naznaczyć osobnym stęplem, а dla strzeżenia lasów być

бранныя для казенныхъ построекъ, означить особымъ клеймомъ, а для охраненія лѣсовъ, будутъ назначены крестьяне изъ соседнихъ округовъ. Менше годныя деревья и слѣдовательно неклеименныя, могутъ быть обращены въ частное употребленіе. Султанъ принялъ какъ сіе, такъ и другія, помѣщенныя въ Турецкой газетѣ представленія Февси Паши, относительно временнаго сохраненія строеваго лѣса, и повелѣлъ привести ихъ въ исполненіе.

— Теквими Векажи отъ 6-го Марта, уведомляють кромѣ сего, что Драгоманъ, состоящій при Турецкомъ Посольствѣ въ Парижѣ *Рухеддинъ Эфенди*, за способности свои и хорошее поведеніе удостоенъ званіемъ Ходжи Дивана. Принадлежащій къ тому Дипломъ отправленъ къ нему въ Парижъ.

— Также и въ Босніи, какъ говорить Турецкая газета, милиція учреждается съ успѣхомъ. Сіе подтверждается донесеніями Даудъ Паши, Али Паши, Начальника Герзека (Герцеговины) и Акивъ Эфенди, перваго Султанскаго Министра прошеній, пребывающаго въ Босніи по особеннымъ порученіямъ. Таже газета содержитъ въ себѣ длинную статью постановленія Султана, относительно лучшаго устройства духовныхъ имѣній (Эвкахъ), принадлежащихъ святымъ мѣстамъ: Меккѣ и Мединѣ. Столь же большею статьею уведомляють о производствахъ въ высшихъ училищахъ (Медрессе.) (A.P.S.Z.)

14-го Марта.

Работы въ Арсеналѣ продолжаютъ безпрестанно; 11 большихъ военныхъ судовъ вооружены подъ предлогомъ, будто бы онѣ назначены въ Триполи; однако жъ многіе даютъ сему вооруженію другое толкованіе. Странно, что Порты замышляють Экспедицію, коей бы она избѣгать должна. Это новый примѣръ недалновидности и ограниченности видовъ, во всемъ обнаруживающей, которая повергнетъ Порту въ упадокъ и погибель. Несмотря на то, что *Мегмедъ Али* заплатилъ дань и тѣмъ призналъ себя данникомъ Султана, Порты бросается на безполезныя предпріятія, не заботясь, какое изъ того возникнетъ замышлятельство. Хотя *Лордъ Понсонби* далъ приказъ Англійскому флоту отплыть въ Мальту; но неизвѣстно было ли сіе повелѣніе безусловно и будетъ ли оно выполнено. Морскія силы Англіи состоятъ въ непосредственномъ вѣдомствѣ Лондонскаго Адмиралтейства, и потому не весьма охотно повинуются другой власти. *Лордъ Ровлей* могъ бы теперь воспользоваться сею независимостію, если бы узналъ, что Порты намѣрена отправить свой флотъ на Средиземное море.

— Изъ Сербіи прибыла сюда депутація, присланная Княземъ Милошемъ для успокоенія Порты относительно послѣднихъ происшествій въ Сербіи и донесенія о настоящемъ положеніи сего края.

Бѣлградъ, 1-го Марта.

Вскорѣ по изданіи Уложенія Князь *Милошъ* обнародовалъ о учрежденіи въ Княжествѣ Сербіи Сената, яко первой и верховной власти какъ законодательной, такъ и исполнительной. Членами онаго суть: *Марковичъ, Теоодоровичъ, Давидовичъ, Петровичъ, Сымичъ, Радойковичъ, Милосавлевичъ, Церишицъ, Здравковичъ, Германъ, Протычъ, Майсторовичъ, Паресанъ, Гюричъ, Росевичъ и Гербешъ*. Первымъ Статсъ-Секретаремъ съ титуломъ младшаго Статскаго Совѣтника, наименованъ *Стефанъ Радусевичъ*; Президентомъ Сената *Марковичъ*; Министромъ Юстиціи Статскій Совѣтникъ *Лазаръ Теоодоровичъ*; Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ Статскій Совѣтникъ *Димитрій Давидовичъ*; Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ Статскій Совѣтникъ *Авраамъ Петровичъ*; Министромъ Финансовъ Статскій Совѣтникъ *Александръ Сымичъ*; Министромъ Военнымъ Ст. Сов. Ст. *Райдаковичъ*; отдѣленіе воспитанія ввѣрено Министру Внутреннихъ Дѣлъ. — Съ сего времени всѣ Сербскія власти въ своихъ собственныхъ и народныхъ дѣлахъ должны обращаться въ Сенатъ. (G. C.)

Разныя извѣстія.

Портретъ Коперника.

Въ Данцигѣ отыскали недавно, при перемѣщеніи одного кабинета рѣдкостей и предметовъ Естественной Исторіи, оригинальный портретъ знаменитаго Астронома *Коперника*. Картина сія принадлежала въ 1783 году, какъ видно изъ надписи, сохранившейся на оборотѣ оной, *Карлу Гусаржевскому* и есть та самая, съ коей копіи послужила оригиналомъ для эстампа, находящагося въ изданномъ недавно собраніи гравированныхъ на стали портретовъ знаменитѣйшихъ мужей. — *Николай Коперникъ* родился въ Торнѣ, въ Пруссіи, 19-го Февраля 1475 года, а умеръ 24-го Маія 1543 года, не много времени спустя послѣ того какъ одинъ изъ друзей его прислалъ ему изъ Нюрнберга печатный экземпляръ его системы. (Изъ *Nouvelles Annales des Voyages*).

дѣ вынужденіи вѣдѣніе зъ сѣдѣзкихъ округовъ. Мнѣй здатне дрѣва, а настѣпне і настѣпловане, могѣ быдѣ обрѣcone на узытекъ прыватны. Султанъ прыятъ якъ те, такъ рѣвне і inne умѣсчcone въ газетѣ Турецкой прыѣложеніа Февси Базы, взыгѣдемъ часовой zachowania lasu здатного до budowy, і rozkazѣ wypeѣнѣ.

— Газета Теквими Векажи подъ днѣмъ 6 Марца о-прѣcz tego donosi, іѣ Dragoman, zostajęcy przy Turckimъ poselstwie wъ Paryżu *Ruheddin-Effendi*, за swѣ здатносѣ і dobre prowadzenie сіę, zostałъ zaszczycony urzędemъ Chodży Dywanu. Zwyczajny na to dyplomъ wysłany mu do Paryża.

— Wъ Bośni takъ, jakъ powiada gazeta Turcka, milicya tworzy сіę pomysłnie. To сіę potwierdza przezъ doniesienia Daudъ Bazy, Ali Bazy, Naczelnika Herzeка (Hercegowiny) і Akinъ Effendego, pierwszego Ministra prośbъ, znaydującego сіę wъ Bośni dla szczególныхъ poruczeń. Таѣ gazeta zawiera długi artykułъ postanowienia Sułtana, wзыгѣдемъ lepszego urzędowania duchownыхъ majątków (Ewkaф), należących do mieyscъ świętychъ: Mekki і Medyny. Rѣwnieѣ przezъ długi artykułъ donoszą o podniesieniachъ do stopni wъ szkołachъ wyższych (Medresse). (A.P.S.Z.)

Дня 14.

Roboty wъ arsenale nie ustają bynajmniej, а 11 wielkichъ statkówъ wojennыхъ, uzbrojono podъ pozoremъ, że są przeznaczone do Tripoli; tymъ czasem bardzo wiele osób, nadają tey wyprawie wcale inne przeznaczenie. Jestto rzeczъ dziwną ze strony Porty, że przysposabia wyprawę, którejby zaniechać powinna. Jestto nowy dowódъ jejъ nieprzezorności і ograniczonego widzenia rzeczy we wszystkimъ panującego, który nareszcie doprowadzi Portę do upadku і zguby. Dla tego, że *Mehmedъ Ali* zapłaciłъ haraczъ, а tѣmъ samѣmъ uznał сіę hołdownikiemъ Sułtana, występuje Porta і rzuca сіę wъ obce dla siebie przedsięwzięcia, nie troszczącъ сіę wcale, jakie ztądъ dla niey wyniknąć mogѣ zawikłania. Dałъ wprawdzie *Lordъ Ponsonby* polecenie, аżeby flota angielska odплыnęła do Malty; ale nie wiemy, czy ten rozkazъ byłъ bezwarunkowy і czy będzie wykonany. Marynarka angielska zostaje podъ bezpośredniemi rozkazami Admiralicji Londyńskiej, przeto nie zъ wielką chęcią innej władzy ulegać zwykła. *Lordъ Rowley* mógłby teraz użyć tey niezawisłości, gdyby сіę dowiedziałъ, że Porta ze swoję flotą na morze Szródziemne wyплынѣć zechce.

— Przybyła tu deputacya zъ Serwii, wysłana przezъ *Xięcia Miłosza*, dla zaspokojenia Forty wзыгѣдемъ ostatnichъ wypadkówъ wъ Serwii і zawiadomienia o rzeczy-wisimъ połozeniu tego kraju.

Belgrad, 1go Marca.

Wrazъ zъ nadaniemъ ustawy, ogłosiłъ *Xiąże Miłoszъ* postanowienie, zaprowadzające Radę Stanu (Senat) Xięstwa Serwii, jako pierwszą, tudzieżъ najwyższą władzę prawodawczą і wykonawczą, której członkami są: *Markowiczъ, Teodorowiczъ, Dawidowiczъ, Petronowiczъ, Symiczъ, Radoykowiczъ, Miłosawlewiczъ, Peryszycъ, Zdravkiewiczъ, Germanъ, Protyczъ, Maystorowiczъ, Paresanъ, Guryczъ, Rojewiczъ і Herbeszъ*. Pierwszymъ Sekretarzemъ Stanu zъ tytułemъ najmłodszego Radcy Stanu, mianowany *Stefanъ Raduszewiczъ*; Prezesemъ Rady stanu, *Markowiczъ*; Ministremъ sprawiedliwości, *Radca Stanuъ Lазаръ Teodorowiczъ*; Ministremъ spraw wewnętrznychъ, *Radca Stanuъ Dymitrъ Dawidowiczъ*; Ministremъ interesówъ zagranicznychъ, *Radca Stanuъ Abrahamъ Petronowiczъ*; Ministremъ skarbu, *Radca Stanuъ Alexanderъ Symiczъ*; Ministremъ wojny, *Radca Stanuъ St. Radaykowiczъ*; wydziałъ wychowania powierzono Ministrowi spraw wewnętrznychъ. — Odtądъ wszystkie władze Serbskie, winny сіę udawać wъ swychъ własnychъ і narodowychъ sprawachъ, do izczoney Rady Stanu. (G. C.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Wizerunekъ Kopernika.

Wъ Gdańsku nie dawno, wъ czasie przeniesienia jednego gabinetu osobliwości і przedmiotówъ Historii Naturalney, znaleziono oryginalny portretъ sławnego Astronoma *Kopernika*. Obrazъ ten należałъ wъ roku 1783, jakъ сіę okazuje zъ napisu, zachowanego na odwrotnej stronie, do *Karola Husarzewskiego*, і jestъ tenъ samъ, którego kopia służyła za oryginałъ do estampu, znaydującego сіę wъ wydanemъ niedawno zebraniu rзніętychъ na стали portretówъ, sławnychъ ludzi. — *Mikołajъ Kopernikъ* urodził сіę wъ Toruniu, wъ Prussiachъ 19 Lutego 1475 roku, а umarłъ 24 Maја 1543 roku, wkrѣtce potѣmъ, jakъ jeden zъ jego przyjaciółъ przysłałъ mu zъ Norymbergi drukowany exemplarzъ jego układu. (*Nouvelles Annales des voyages*.)